

fra Statens Fæstegods paa Færøerne af 13. April 1894 er det fastsat, at den Fæster, fra hvis Gaard der afhændes Trøer, bevarer sædvanlig Vintergræsningsret for Faarene paa Trøen, medmindre denne Ret ved en frivillig Overenskomst mellem Fæsteren og Trøejeren afløses efter visse nærmere Regler. I et til Lagtinget indgivet Andragende har 62 Besiddere af Trøer, indlagte fra Fæstegaarden Husegaard og den til Amtmandsembedet henlagte Gaard Aalekær ved Thorshavn, anholdt om, at der ved Lov maa blive hjemlet dem Ret til at kræve Vintergræsningsretten paa deres Trøer afløst, selv om Fæsterne modsætter sig en saadan Afløsning. Andragendet begrundes med, at Vintergræsningsretten, som strækker sig over Tidsrummet fra 25. Oktober til 14. Maj, tilføjer Trøejeren et Tab, der ikke staar i Forhold til den for Fæsteren ved Vintergræsningen opnaaede Fordel, idet Faarenes Græsning paa Trøerne om Efteraaret og Foraaret ødelægger Græsset og forhindrer eller besværliggør Dyrkning af Kartoffler, Grønsager og Korn medens Fæsteren udenfor Trøerne har tilstrækkeligt uopdyrket Græsningsareal til Faarene.

Loven, der stemmer med et af Lagtinget udarbejdet Forslag, fastsætter, at Retten til Vintergræsning for Faar paa Trøer, indlagte fra Fæstegaarden Husegaard og fra den til Amtmandsembedet henlagte Gaard Aalekær ved Thorshavn, kan, saafremt den ikke maatte blive afløst ved frivillig Overenskomst, af Trøejeren kræves afløst mod et af Landvæsenskommissionen fastsat Pengevederlag. — Dette Vederlag tilfalder, forsaavidt angaar Aalekær, Statskassen. For Husegaards Vedkommende tilfalder Halvdelen af Afløsningssummen Fæsteren. Den anden Halvdel skal, saafremt det i Henhold til Lov Nr. 63 af 12. April 1892 paahviler Fæstet at afdrage Godtgørelsessummer for udførte Grundforbedringer, afskrives som Afdrag paa disse Summer, medens den i øvrigt skal frugtbargøres efter Justitsministeriets nærmere Bestemmelse, saaledes at den til enhver Tid værende Fæster oppebærer Renterne. Fæsteren skal derhos, naar han kan paavise, at han paa Fæstet har udført Foranstaltninger, som enten har almindelig landbrugsgavnlig Betydning eller har givet Fæstet en varig Værdiforøgelse, have Ret til at faa udbetalt en saa stor Del af Beløbet, som efter Godsbestyrelsens Skøn svarer til de afholdte Udgifter.